

## عنوان مقاله:

نقش جهت گیری اهداف پیشرفت و خودتنظیم گری در پیش بینی عملکرد تحصیلی دانشجویان

## محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 13، شماره 10 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

بهمن کرد

حسن پاشا شریفی

مالک میر هاشمی

## خلاصه مقاله:

مقدمه: عوامل محیطی، ویژگی های انگیزشی و راهبردهای شناختی در عملکرد تحصیلی دانشجویان نقش بسزایی دارند. هدف اساسی این مطالعه بررسی نقش جهت گیری های اهداف پیشرفت و خودتنظیم گری با عملکرد تحصیلی دانشجویان دختر و پسر بود. روش ها: این مطالعه بر مبنای مفروضه های تحقیقات همبستگی انجام شد. نمونه مشتمل بر ۲۸۰ دانشجوی پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد در سال تحصیلی ۹۰-۹۱ بود که به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. متغیرهای پیش بین عبارت بودند از جهت گیری اهداف پیشرفت و راهبردهای خودتنظیم گری و عملکرد تحصیلی متغیر ملاک بود. ابزارهای اندازه گیری شامل چک لیست جمعیت شناختی، پرسشنامه های جهت گیری اهداف پیشرفت، راهبردهای خودتنظیم گری و معدل عملکرد تحصیلی دانشجویان بودند. نتایج: ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش نشان داد بالاترین میزان همبستگی به ترتیب میان متغیرهای خودتنظیم گری با عملکرد تحصیلی و جهت گیری تسلطی با جهت گیری عملکرد-گرایش؛ خودتنظیم گری با جهت گیری عملکرد-گرایش است. نمودار مسیرها نشان داد که خودتنظیم گری روی عملکرد تحصیلی اثر مستقیم مثبت و معنادار دارد و اثر مستقیم جهت گیری عملکرد-گرایش روی عملکرد تحصیلی منفی و معنادار بود. سرانجام، اثر جهت گیری تسلطی بر روی عملکرد تحصیلی مثبت و معناداری بود. نتیجه گیری: طبق یافته ها، خودتنظیم گری نقش واسطه گری معناداری بین عامل های انگیزشی و عملکرد تحصیلی دانشجویان پرستاری و مامایی ایفا می نماید. بین جهت گیری عملکرد-گرایش و جهت گیری تسلطی با خودتنظیم گری رابطه ای مستقیم و معنادار برقرار است.

## کلمات کلیدی:

Achievement goals orientation, self-regulation, academic performance, student  
خودتنظیم گری، عملکرد تحصیلی، دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725850>

